

תת"ע 10543/11/19 - מדינת ישראל נגד כנאענה מגדי

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 10543-11-19 מדינת ישראל נ' כנאענה מגדי
תיק חיצוני: 10251535745

בפני	כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	כנאענה מגדי

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 07.02.21 ועיכוב ביצוע גזר דין, בהעדר התייצבות לדיון הוכחות אשר נקבע בעניינו.

2. כבר אעיר כי כותרת הבקשה היא לביטול גזר דין בעוד בגוף הבקשה מתבקש ביטול פסק הדין, לאור הטיעונים המועלים בה.

3. ביום 07.02.21 חרף זימונו כדין, לא התייצב המבקש לדיון. בהעדרו, הורשע המבקש בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום, לפיו נהג ביום 05.10.19 בשעה 19:53 ברכב בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף נמצא ריכוז אלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 397 מיקרוגרם, העולה על ריכוז של 240 מיקרוגרם שנקבע בתקנות, בניגוד לסעיפים 62(3), 64(א)(3) וסעיף 39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש), ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

בגזר הדין הושת על המבקש פסילה מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים, פסילה לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך של 2,500 ₪.

4. לטענת המבקש, לא התייצב לדיון משום שב"כ היה חולה. ב"כ המבקש פנה לעו"ד אחר להגיש בשמו בקשה לדחיית מועד דיון אם כי האחרון טעה בניסוח הבקשה ובמקום לציין כי הסיבה הינה מחלת הסניגור, נימק את הבקשה בכך שמדובר בתיק הקבוע להקראה וטרם צולם חומר החקירה. נוסף, טען המבקש, כי בתיק קשיים רבים ויש לו הגנה טובה. משכך, באם לא יבוטל פסק הדין, יגרם לו נזק בלתי הפיך. לאור אלה עתר המבקש לביטול גזר הדין ותמך את בקשתו בתצהיר מטעם ב"כ.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה וב"כ טען כי המבקש נשפט בהעדרו כדין. המבקש עשה דין לעצמו משלא התייצב לדיון, כאשר לדיון ההוכחות התייצבו חלק מהעדים, בקשת הדחיה הוגשה בשעה 15:30. בית המשפט לא מצא נימוקים

מיוחדים המצדיקים את דחיית מועד הדין. הטענות לא גובו בראיות. העונש שהוטל סביר ומידתי, הבקשה אינה מעלה טענות הגנה ממשיות. משכך, דין הבקשה להידחות על הסף, אחרת המשיבה עומדת על חקירת המצהיר.

6. בהחלטתי מיום 08.03.21, קבעתי דין בבקשה ליום 16.03.21, מבלי שנעתרתי לבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. בחקירתו תחת אזהרה בפניי, ב"כ המבקש השיב כי באותו יום הוא עבד, היה במזכירות בית משפט לתעבורה בעכו וגם בדיון הקראה שם. באשר לאישורים רפואיים, הוא השיב כי יש לו אישורים אם כי אינם ברשותו.

7. לא מיותר לציין כי בתיק זה התקיימו במהלך השנה החולפת 3 ישיבות נוספות; אחת ביום 02.02.20 - נתבקשה דחיה ע"י ב"כ המבקש ללמידת התיק ולצורך הידברות עם המאשימה, שניה ביום 07.06.20 - נתבקשה דחיה נוספת לצורך הידברות עם המאשימה ושלישית ביום 17.09.20 - הנאשם כפר באמצעות סיגורו בעובדות כתב האישום והדין נדחה לשמיעת ראיות ליום 07.02.21, שעה 12:00.

דין

8. סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי: "**נאשם שהוזמן לדין ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סיגור מטעמו**".

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי בית המשפט רשאי על פי בקשת הנדון לבטל את הכרעת הדין וגזר הדין "**אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין**".

יודגש, כי מדובר בשני יסודות חלופיים ודי בהתקיימות אחד מהם כדי לבטל את פסק הדין (אפנה לרע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל**, פ"ז נז (6), וגם לרע"פ 8333/09 **פיראס חביבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)(25.10.09)).

סיבת אי התייצבות המבקש לדין

9. המבקש טען כי הסיבה לאי התייצבותו הינה כי באותה העת ב"כ "**לא הרגיש טוב באותו יום והיה עם חום גבוה**", כאשר ב"כ המבקש סמך את ידו על כך שביקש מעו"ד אחר להגיש בקשה בשמו "**והסביר לו שהסיבה שהוא לא מרגיש בטוב ויבצר ממנו להופיע לדין ולא אמר לו דבר אחר, אך העו"ד טעה בניסוח הבקשה וציין שמדובר בתיק הקבוע להקראה וטרם צולם חומר החקירה**". בעקבות כך לא התייצב לדין לא המבקש ולא ב"כ.

10. ברע"פ 2282/07 **דניאל דגן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)(14.03.2007), בית המשפט העליון קבע, ביחס

להיעדרות נאשם ממשפטו עקב מחלה: "לעניין הבקשה לביטול פסק-הדין, צדק בית-המשפט לתעבורה בכך שדחה את הבקשה. פסק הדין ניתן שלא בנוכחות המבקש מכוח סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. העובדה כי המבקש לא הגיע לדיון ולא הודיע על כך לבית-המשפט עקב מחלתו, אינה כשלעצמה מצדיקה את ביטול פסק הדין." קל וחומר כאשר עסקין בב"כ.

11. בעניינו, הבקשה לא נתמכה באישור מחלה בכלל, אלא בתצהיר של ב"כ המבקש שלפיו האחרון היה חולה. אם כי, בחקירתו תחת אזהרה בפני ביום 16.03.2021 ב"כ המבקש השיב כי באותו יום הוא עבד והופיע בבית משפט בעכו הן בדיון הקראה והן במזכירות, למיטב זכרונו. סתירה האומרת "דרשני".

12. אף בהתעלם מהסתירה הנ"ל, ב"כ המבקש לא טרח להגיש לבית המשפט קודם לדיון בקשה הנתמכת בתעודת מחלה התקפה לדיון, באופן אשר היה מאפשר דחייתו של הדיון ואי הטרחת בית המשפט וב"כ התביעה לשווא.

בעניין זה אפנה לקביעתה של כב' השופטת ד. בייניש בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו)(06.01.2009), כי:

"נחזור, אפוא ונדגיש כי בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך ייעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין."

ודווקא בחלוף שעת הדיון, בחלוף 3 שעות וחצי, הוגשה בקשה לדחיית מועד הדיון לתיק בית משפט בנימוק שמתבקשת דחיה לצורך צילום חומר חקירה בטרם מתן מענה לכתב האישום. ב"כ המבקש טען בבקשת הביטול כי הוא מסר נימוק אחר לסניגור שנתבקש להגיש את הבקשה בשמו. אם כי ב"כ המבקש לא דאג להתייבבות אותו סניגור לדיון שקבעתי בפניי לביסוס טענתו.

ברי, כי אין בכל הנטען לעיל כדי להוות צידוק לאי הופעתו של המבקש עצמו לדיון.

ברע"פ 6436/07 בנימין בן נתן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)(30.07.07) חזר בית המשפט על הקביעה לפיה בעל דין אינו רשאי לעשות דין לעצמו ולהניח כי בקשתו תיענה בחיוב.

בעל דין שאינו מתייבב לדיון על דעתו הוא, מסתכן בכך שיוכרע ויגזר דינו בהיעדרו ובית המשפט לא יחזיר הגלגל לאחור. אין למבקש זכות קנויה לדחיית הדיון וכל דחייה משמעותה עיכוב שמיעת התיק בחודשים ארוכים ודחיקתו של תיק אחר הממתין לתורו.

משכך, אין למבקש על מי להלין אלא על עצמו.

עיוות דין

13. ב"כ המבקש מציין בבקשה כי בתיק קשיים רבים ויש לו הגנה טובה.

14. לעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט א. שיף ב ע"פ (חי) 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)(14.04.02):

"ברור כי הגדרת "עיוות דין" בסעיף 130(ח) אינה כוללת בחובה מקרים בהם ניהול משפט הוכחות לכשלעצמו עשוי להביא לזיכויו של המערער...אין זה סביר להניח, כי בכל מקרה שבו תיטען טענה, כי למערער הגנה טובה לגופו של עניין, תינתן לו תוך שימוש בטענה של "עיוות דין", הזכות לגרום לביטולו של פסק הדין המרשיע. פרשנות כזו משמעותה, כי אף שהמחוקק ראה נאשם כזה, כמודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, מאפשר לו בית המשפט באמצעות דיון מקיף בראיות, לחזור בו למעשה מהודאתו. פרשנות כזו היתה מסכלת את מטרת המחוקק, שכן משמעותה היא, כי כל מי שאפשר שיש לו הגנה טובה, יכול שלא להופיע לשיבות בית המשפט, ומאוחר יותר לאחר הרשעתו, יוכל לגרום לביטולו של פסק הדין המרשיע.

שונה המצב, במקרים בהם על פניו נראה כי לנאשם הגנה טובה. למשל כשכתב האישום אינו מגלה עבירה או כשמדו"ח השוטר עולה כי הנאשם לא עבר כל עבירה. במקרים כאלו, אפשר שתתקבל טענת "עיוות הדין" שתביא לביטול ההרשעה ולקיומו של הדיון מחדש."

וכן אפנה לבע"פ 6920/07 אורי חסון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)(04.09.07), קבעה כב' השופטת ע. ארבל:

"המונח עיוות דין פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט הייתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין..."

15. המבקש לא הגיש תצהיר לתמיכה בעובדות המהוות לטענתו בסיס לביטול הרשעתו ודי בכך כדי לדחות את הבקשה. לגופו של עניין, המבקש לא העלה כל טענות עובדתיות המצדיקות את ביטול הכרעת הדין. לא די "בכפירה באשמה" על מנת לבטל הכרעת דין שניתנה בהעדר.

16. גם בהקשר העונש, אינני סבורה כי נגרם למבקש "עיוות דין". ענישה הכוללת פסילת המנימום של 24 חודשים, פסילה מותנית של 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 2,500 ₪, אינה ענישה החורגת ממתחם הסבירות ביחס לעבירת השכרות, וזאת חרף עברו התעבורתי של המבקש, הנוהג משנת 1988, ולחובתו 56 הרשעות קודמות, האחרונה שבהן משנת 2017.

17. לפיכך ובמכלול הנסיבות, לא מצאתי כי נתקיימו התנאים לביטול פסק הדין ובכלל זה לא מצאתי כי יגרם למבקש, אשר זומן כדין, עיוות דין באי ביטול פסק הדין.

18. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית ופסק הדין שניתן בהעדר המבקש מיום 07.02.21 יותר על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

54678313

ניתנה היום, כ' ניסן תשפ"א, 02 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.